

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 552/2018-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. novembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Michalom Vlkolinským, Námestie SNP 29, Zvolen, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 134/2017 z 12. decembra 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. marca 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Cdo 134/2017 z 12. decembra 2017 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala 22. februára 2017 dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13 Co 353/2015 z 25. októbra 2016 (ďalej len „dovolanie“) a požiadala Centrum právnej pomoci, kanceláriu Banská Bystrica (ďalej len „centrum právnej pomoci“) o poskytnutie právnej pomoci v dovolacom konaní. Predmetom sporu v nachádzacom konaní bolo určenie neplatnosti výpovede nájmu z bytu.

Centrum právnej pomoci rozhodlo o žiadosti sťažovateľky rozhodnutím č. k. 2 N 5402/22017-KaBB, r. z. 38214/2017 z 23. mája 2017 (ďalej len „rozhodnutie centra právnej pomoci“) tak, že sťažovateľke nárok na poskytnutie právnej pomoci priznalo.

Najvyšší súd rozhodol o dovolaní napadnutým rozhodnutím tak, že dovolanie procesne odmietol z dôvodu, že nebolo spísané advokátom [§ 429 ods. 1 druhá veta zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Civilný sporový poriadok“)], o čom bola sťažovateľka v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13 Co 353/2015 z 25. októbra 2016 vopred a riadne poučená. Z uvedeného dôvodu najvyšší súd podané dovolanie vecne neskúmal.

Sťažovateľka namieta, že *„nedostatok právneho zastúpenia advokátom je odstrániteľným nedostatkom podmienky konania, tým skôr, keď sťažovateľka, resp. Centrom právnej pomoci určený advokát bez zbytočného odkladu súdu prvej inštancie skutočnosť, že prevzal zastúpenie, oznámil a splnomocnenie na zastupovanie v dovolacom konaní doložil.“*. V ostatnom sťažovateľka namieta vecnú nesprávnosť posúdenia sporu v nachádzacom konaní.

Na základe uvedeného sťažovateľka v petite sťažnosti žiada, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 134/2017 z 12. decembra 2017 bolo porušené jej základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, aby napadnuté rozhodnutie najvyššieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a aby sťažovateľke priznal náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie, že nedostatok dovolania spočívajúci v tom, že podané dovolanie nebolo spísané advokátom, bol odstrániteľný, a to najmä s prihliadnutím na to, že advokát bol centrom právnej pomoci ustanovený a splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľky v dovolacom konaní súdu dodatočne doložil.

Ústavný súd konštatuje, že prílohou predloženej sťažnosti je iba kópia napadnutého rozhodnutia najvyššieho súdu a výzva Okresného súdu Zvolen z 12. mája 2017 na dokladovanie pomerov sťažovateľky na účely oslobodenia od súdneho poplatku.

Podľa § 429 ods. 1 Civilného sporového poriadku dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Z podanej ústavnej sťažnosti nie je zrejmé, či rozhodnutie centra právnej pomoci bolo oneskorené natoľko, že sťažovateľka kvôli tejto skutočnosti nestihla lehotu na podanie dovolania spísaného advokátom, alebo sťažovateľka bola odkázaná na právnu pomoc už v lehote na podanie dovolania. Samotná skutočnosť, že advokát ustanovený centrom právnej pomoci dodatočne oznámil súdu prevzatie zastupovania a doložil mu aj splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľky v dovolacom konaní, nevypovedá nič o tom, čo sa vo veci udialo v čase plynutia lehoty na podanie dovolania. Sťažovateľka o tom, prečo podala dovolaciemu súdu dovolanie nespísané advokátom, informácie nepodáva a prílohy, ktoré by boli spôsobilé vec objasniť, k sťažnosti nepripája napriek tomu, že nimi argumentuje (napr. rozhodnutie centra právnej pomoci, preukázanie plynutia lehoty na podanie dovolania, preukázanie času podania žiadosti o poskytnutie právnej pomoci). Argumentácia sťažovateľky tak vytvára priestor na dohady a nepodložené dedukcie a ostáva v rovine nepodloženého tvrdenia.

Sťažovateľka tiež namieta, že nedostatok dovolania bol odstrániteľný.

Podľa § 436 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ nebol riadne o povinnosti podľa § 429 poučený v odvolacom konaní, súd prvej inštancie vyzve dovolateľa na odstránenie vád a poučí ho o následkoch neodstránenia vád dovolania.

Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že sťažovateľka „*napriek riadnemu poučeniu, ktoré je obsiahnuté v závere rozsudku odvolacieho súdu, nepodala dovolanie spísané advokátom*“, teda bola o podaní dovolania riadne poučená.

Z už uvedeného vyplýva, že dovolací súd nemal sťažovateľku povinnosť vyzývať na odstránenie nedostatku spočívajúceho v tom, že dovolanie nebolo spísané advokátom.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom orgánu verejnej moci nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (porov. napr. I. ÚS 105/06, II. ÚS 66/2011, III. ÚS 155/09, IV. ÚS 35/02).

Keďže sťažovateľka požaduje podanou sťažnosťou prelomiť explicitné znenie zákona o nevyhnutnosti spísania dovolania advokátom v mene spravodlivého procesu, ale neuvádza pre to materiálne dôvody, ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O ďalších návrhoch sťažovateľky formulovaných v sťažnostnom petite (zrušenie napadnutého rozhodnutia najvyššieho súdu, vrátenie veci najvyššiemu súdu na ďalšie konanie, náhrada trov konania) z dôvodu odmietnutia sťažnosti nebolo potrebné rozhodnúť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. novembra 2018